

[Aage Fogh.]

blikket ikke opfordrede til at nedsætte Afgifterne.

Jeg har bøjet mig for disse Betragtninger, og jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og ogsaa over for det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sige, at man skulde tro efter den Maade, de behandlede denne Sag paa, at det var første Gang, det Spørgsmaal var rejst her paa Rigsdagen. Forholdet er jo dog det simple, at det, der er Tale om her, er Forlængelse af en Lov, som i hvert Fald Socialdemokraterne maa have været med til at gennemføre i sin Tid. Hvad der kan være Diskussion om, er, om Tidspunktet er inde til at ophæve denne Lov, eller — hvad den højtærede Finansminister mener, og hvad vi har givet Tilslutning til — det er forsvarligt at forlænge den under Hensyn til de øjeblikkelige økonomiske Vilkaar for saa at gaa til en generel Ændring, naar denne Lov udløber ved Udgangen af Aaret 1947—48.

Vi har altsaa valgt det sidste, og naar nu det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen siger, at det er det brede Lag, der kommer til at bære Byrderne, vil jeg gerne heroverfor fremsætte den Paastand, at det er i hvert Tilfælde ikke mit Indtryk, at det er Landets Husmænd og Arbejdere, der er de store Forbrugere hverken af Spiritus eller Tobak. Og af de Summer, her er Tale om, og som jo ligger imellem 600 og 700 Mill. Kr., er det saa ganske afgjort Tobak og Spiritus, Øl, Vin o. lign., der giver saa langt, langt den overvejende Part.

Der er altsaa enkelte Skønhedspletter, som ogsaa jeg og mit Parti kunde ønske fjernet, og derfor har vi i Betænkningen taget det Forbehold, at det, at vi gaar med til at gennemføre Forslagene, og det, at vi gaar med til at fastlægge, at de ca. 100 Mill. Kr. skal baandlægges til Afdrag, binder os ikke for Fremtiden; vi er frit stillet, naar Lovene udløber, til at kunne stille vort Forslag om, at de Afgifter, som jeg vil betegne som Skønhedspletter i dette Forslag, ophæves. Hele Spørgsmaalet om Statens Forhold, den Gæld, Staten i Øjeblikket har til Nationalbanken, vil forhaabentlig inden Udløbet af November Maaned være klarer, saa at man har et sikkert Grundlag for den endelige Ordning. Jeg anser det derfor for fuldt forsvarligt at gennemføre Lovforsla-

gene med de Ændringer, der her er foreslaaet, Ændringer, der for en stor Del er tekniske Forbedringer.

Jeg vil gerne føje til, at under Udvalgets Arbejde har vi ret grundigt drøftet Spørgsmaalet om Optrækning af disse Skatter paa vore Restauranter. Jeg ved ikke ganske nøjagtigt, hvor stort et Beløb der kommer ind ad den Vej, men jeg vil alligevel regne med, at disse Skatteopkrævere i Øjeblikket oppebærer en Indkomst paa 15—20 Mill. Kr. for deres Arbejde, og jeg vil endnu en Gang benytte Lejligheden til at sige til den højtærede Finansminister, at med det Beløb, vi her er kommet op paa i Skatter paa Restaurationsomsætning af Øl og Spiritus, er det en Nødvendighed, at det Grundlag, der hidtil har været gældende som Betaling for denne Skatteopkrævning, ændres i den kommende Tid. Jeg har under Forhandlingerne i Udvalget forstaaet paa den højtærede Finansminister, at man endnu ikke er rigtig klar over, paa hvilken Maade det kunde gøres, men jeg vil gerne understrege saa kraftigt som muligt, at det er nødvendigt, at det gøres, for det er urimeligt, naar man paalægger Befolkningen saa store Skatter, som der her er Tale om, at man saa ogsaa tillader et Optrækningsgebyr paa 15 pCt.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som det kommunistiske Parti har stillet, og som skulde medføre en Lettelse af 170 Mill. Kr., forekommer det mig, at man har Lov til at sige, at den Omstændighed, at Kommunerne den ene Dag stiller Forslag om en Lettelse paa 170 Mill. Kr. og den anden Dag stiller Forslag, der betyder Udgifter for Staten paa mange, mange flere Millioner, vel er et tydeligt Bevis paa, at det kommunistiske Parti ikke venter foreløbigt at faa Ansvaret for at skaffe en Finansminister.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Tinget at stemme for Lovforslagene med de Ændringer, der er foreslaaet af Udvalget og tiltraadt af Finansministeren.

Paul Holt: Ved første Behandling af disse Lovforslag gav jeg Udtryk for, at vi fra vor Side i det væsentlige kunde gaa ind paa dem. I dette Udtryk, at det var i det væsentlige, vi kunde gaa ind paa dem, laa der et vist Forbehold, idet vi maatte overveje vor endelige Stilling, til Udvalgets